

Οι Βυζαντινοί εξασφάλιζαν την ειρηνική συνύπαρξη με τους γειτονικούς τους λαούς με πολλούς διπλωματικούς τρόπους. Αυτοί οι τρόποι όμως ήταν αποδοτικοί, όσο το κράτος τους ήταν οικονομικά και στρατιωτικά ακμαίο.

Οι γειτονικοί λαοί του βυζαντινού κράτους συχνά φέρονταν **εχθρικά** προς αυτό.

Το Βυζάντιο έπρεπε να είναι **διαρκώς έτοιμο** για να αντιμετωπίσει τους εξωτερικούς κινδύνους.

Οι βυζαντινοί προσπαθούν να διατηρούν φιλικές σχέσεις με διάφορους τρόπους, κυρίως όμως με τη **διπλωματία**:

Ενέργειες των Βυζαντινών

- **Συμμαχίες** και συνθήκες ειρήνης.
- **Χρήματα** να μην επιτίθενται ή να εμποδίζουν άλλους να τους βλέπουν
- **Φιλοξενία** αρχόντων και πρεσβευτών.
- Δώρα και τιμητικοί **βυζαντινοί τίτλοι**.
- Δέχονταν για **δωρεάν σπουδές τα παιδιά ξένων αρχόντων**.
- Έκαναν συμφωνίες για προστασία **εμπορικών δρόμων** και εμπόρων.
- **Ιεραπόστολοι** – Εκχριστιανισμός.
- **Γάμοι** βυζαντινών πριγκιπισσών με ξένους ηγεμόνες (**επιγαμίες**)

Το διπλωματικό δώρο ήταν μια πολύ διαδεδομένη πρακτική όχι μόνο στο Βυζάντιο, αλλά και στον ευρύτερο μεσαιωνικό κόσμο. Τόσο οι Βυζαντινοί όσο και οι Άραβες και οι Δυτικοί ιστορικοί και χρονολογικοί αναφέρονται επανειλημμένα σε δώρα που ανταλλάσσονται μεταξύ διαφόρων ηγεμόνων ή σε δώρα που προσφέρονται με αντάλλαγμα την ειρήνη ή τον προσεταιρισμό ενός επίφοβου ή χρηστού ηγεμόνα.

Για παράδειγμα ο ιστορικός Προκόπιος μας πληροφορεί ότι ο Ιουστινιανός χρησιμοποιούσε την παλαιά ρωμαϊκή παράδοση της μεταβολής χρημάτων στους βαρβάρους, προειμένου να τους συζηρατεί. Μια πρακτική που ήταν υπολογισμένη και στηριγμένη σε μαυρά διπλωματική παράδοση.

